

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014. ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ευσεβίου ιερομάρτυρος επισκόπου Σαμοσάτων.

Ζήνωνος και Ζηνά μαρτύρων (κυρίου και δούλου).

Έτος 7^ο Τεύχος 300

Λόγος του οσίου πατρός ημών Βασιλείου

Επισκ.Σελευκείας

Λόγος εις το «Δεύτε οπίσω μου και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων».

Όσοι είναι σοφοί ιατροί, τότε αποδεικνύουν πιο θαυμαστή την τέχνη τους, όχι όταν καταπολεμήσουν το πάθος δια πυρός και σιδήρου, συμφώνως με τον νόμο του πολέμου, αλλά όταν, κολακεύοντας το πάθος με κάποια γλυκά φάρμακα, επινοήσουν την ίαση του πάσχοντος, και, αποφεύγοντας τις τεχνικές που του προκαλούν φόβο, κοιμίσουν τους πόνους με κάποια ήπια και εύληπτα παρασκευάσματα, και τον ελευθερώσουν από το πάθος. Έτσι ο πάνσοφος ιατρός και βασιλεύς, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, βλέποντας την Οικουμένη να νοσεί από το πάθος της ασεβείας και να φλεγμαίνει από τις κοσμικές απάτες που την οδήγησαν στην ειδωλομανία, δεν ρίπτει πύρινη βροχή, ούτε ωθεί τη θάλασσα να εκστρατεύσει κατά της ξηράς, ούτε εξοπλίζει κατά της ασεβείας τη βία των στοιχείων της φύσεως, αλλά πείθει με θαύματα, προσελκύει με ευεργεσίες, και με ουράνιους λόγους μεταπλάθει τα φλεγμονώδη πάθη της ψυχής. Ήδη δε επιλέγει και μερικούς ευτελείς μαθητάς και εμπιστεύεται στα χέρια και στις γλώσσες τους την ιατρεία της Οικουμένης.

«Περιπατών» λέγει «παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας είδε δύο αδελφούς, Σίμωνα τον λεγόμενον Πέτρον και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, βάλλοντας αμφίβληστρον (δίκτυ) εις την θάλασσαν. Ήσαν γαρ αλιείς. Και λέγει αυτοίς. Δεύτε οπίσω μου και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων. Οι δε ευθέως αφέντες τα δίκτυα ηκολούθησαν αυτώ». Ω της αληθώς μεγάλης βουλής και της αθανάτου σοφίας! Θέλοντας να διδάξει τους ανθρώπους πράγματα παράδοξα και δόγμα νέον και πολιτείαν ουράνιον, και αναζητώντας εκείνους που θα υπηρετήσουν ένα τέτοιο δόγμα, παρέβλεψε πόλεις, διέγραψε δήμους, δεν εζήτησε τη βοήθεια κάποιας βασιλείας, περιφρόνησε τη δύναμη του πλούτου, εμίσησε την ισχύ των ρητόρων, δεν εστήριξε την ελπίδα του σε γλώσσες φιλοσόφων. Παρέτρεξε έθνη και δεν υπελόγησε ούτε σε στρατιωτική προπαρασκευή ούτε σε ικανότητα χειρών ούτε σε ταχύτητα ποδών. Και γιατί απαριθμώ τα ανθρώπινα πλεονεκτήματα; Αφήνοντας τις τάξεις των αγγέλων να παραμένουν στην ησυχία, περιήρχετο λιμένες και ποταμούς, ακρογιαλιές και εργαστήρια, θέλοντας να δανεισθεί από αυτά τους υπηρετές των δογμάτων. Και παρουσιαζόμενος ενώπιόν τους

παρακαλούσε λέγοντας: «Δεύτε οπίσω μου, και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων». Εσάς, λέγει, ήλθα να θηρεύσω. Αλιείς επιζητώ και όχι βασιλείς. Ναύτες προτρέπω, όχι δυνάστες. Παύσετε να αγωνίζεσθε κατά της αφύχου θαλάσσης. Μεταφέρετε για χάρη μου την αλιευτική τέχνη στην ξηρά. Εδώ υπάρχει πέλαγος ασεβείας. Σ' αυτό απλώστε προς χάριν μου τα δίκτυα σας και θηρεύσετε την ευσέβεια. «Δεύτε οπίσω μου» μαθηταί ιδικοί μου και καθηγηταί της Οικουμένης. Χρησιμοποιήστε την τέχνη σας για αλιεία ουράνια. Θάλασσα ειδωλολατρίας απλώνεται παντού, από νέφος πολυθειᾶς καλύπτεται η κτίσις. Βυθός ασεβείας έχει κατακλύσει τα πάντα. Πνίγονται άνθρωποι κάτω από τα δαιμονικά κύματα. Πλήρης ο κόσμος από τη δυσωδία των αιμάτων, μολύνεται από τις ζωές που θυσιάζονται. Σε αλιείς θα αναθέσω τη θεραπεία τους, την ιδική σας τέχνη επιζητεί το πάθος τούτο. Ας χρησιμοποιήσουμε σωτήριο φάρμακο για την κτίση που κινδυνεύει.

«Δεύτε οπίσω μου. Οι δε, αφέντες τα δίκτυα ηκολούθησαν αυτό». Συντρέχει από τον πόθο του Δεσπότη ο χορός των μαθητών. Δεν εθεώρησε ως φαντασία την κλήση, ούτε το μέγεθος της υποσχέσεως τους στέρησε τις ελπίδες, ούτε τους ανάγκασε να εκστομίσουν παρόμοια λόγια προς τον Δεσπότη: Γιατί μας χλευάζεις άνθρωπε, βλέποντάς μας να παλεύουμε με τα κύματα; Γιατί εμπαιζεις τον κόπο μας με λόγια άξια γέλωτος; Μας βλέπεις να ταλαιπωρούμεθα με τη θάλασσα, και ενώ η τέχνη κηρύττει την ευτέλεια, εσύ λέγεις «Δεύτε οπίσω μου, και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων»; Ποίον πλούτον επικαλούμενοι, ειπέ μας, θα ελκύσουμε τους ακροατάς; Μήπως θα τους δείξουμε τα σχισμένα δίκτυα και θα συλλάβουμε σαν θηράματα τους λαούς; Ποίαν ρητορικήν ικανότητα χρησιμοποιώντας θα σαγηνεύσουμε με την καλλιέπεια του λόγου τις ακοές; Ή μήπως με ναυτικές εκφράσεις θα αιχμαλωτίσουμε τις ψυχές των βασιλέων; Ιχθείς εμάθαμε να αλιεύουμε, όχι άνθρωπους.

Τίποτε από αυτά δεν είπαν, ούτε εσκέφθησαν, αλλά πραγματικά, αφού τους διαπέρασε ο λόγος σαν άγκιστρο, ακολούθησαν τον Δεσπότη που τους ωμιλούσε και εδιδάσκοντο μυστικώς τον τρόπο της αλιείας. Να αγρεύουν μάθαιναν, και εκείνα που επρόκειτο να πράξουν, τα υπέμειναν πρώτα εμπράκτως. Έλεγε: «Δεύτε», και καλούμενοι ακολουθούσαν. Ω! η έμπρακτος απόδειξις των λόγων! «Δεύτε», εγώ παρασκευάζω το δόλωμα με τα δικά σας λόγια. Εγώ θα επιστρέψω πόλεις και λαούς με τις φωνές τις δικές σας, σεις είσθε η απαρχή της αλιείας μου. Σας καλλιεργώ χρησιμοποιώντας προς τούτο εσάς τους ίδιους. Μου ήταν δυνατόν να χρησιμοποιήσω βασιλείς ως υπηρέτες. Μου ήταν δυνατόν να προσελκύσω γλώσσες ρητόρων για να υπηρετήσουν το δόγμα μου. Ημπορούσα να εμπιστευθώ στα αγγελικά τάγματα το κήρυγμα. Αλλά τότε η σπουδαιότης των υπηρετών θα αποσπούσε από εμένα τη δοξολογία. Διότι η δύναμις του υπηρετούντος υποκλέπτει τη δόξα του ενεργούντος. Δεν δέχομαι να υπηρετηθώ από τον πλούτο, μήπως συνεργαζόμενος νοθεύσει το θαύμα. Εσάς ευρίσκω έμπιστους φύλακες των θαυμάτων μου. Διότι από όποιους δεν διαθέτουν κανένα ανθρώπινο πλεονέκτημα, από εκείνους διαφυλάττεται ακεραία η δύναμις της Θεότητος. Έτσι θαυμάζεται και ο στρατιώτης, όταν επιτύχει κάποιο ανδραγάθημα με όπλα ευτελή. Η αρετή θέλει να διαμοιράζεται τη δόξα του κατορθώματος με εκείνον που το κατόρθωσε.

Ας αναχαιτισθούν τα λόγια της απιστίας, ας φραγεί η γλώσσα, δεν χωρεί συκοφαντία. Ας μη λέγει κάποιος ασεβής, όταν βλέπει πόλεις και χώρες να αυτομολούν σύσσωμες προς το κήρυγμα: πώς δεν θα έπειθε ο Χριστός, αφού προέβαλε τους σοφιστάς ως κήρυκες; Εφόβισε με όπλα και υπέταξε ψυχές.

Δεικνύοντας χρήματα δελέασε οφθαλμούς. Με τον φόβο κυρίευσε τη γνώμη. με πλήθη έφερε τα πλήθη με το μέρος του.

Σεις όμως, απογυμνωμένοι από όλα αυτά, απογυμνώστε από κάθε πρόφαση τους συκοφάντες. «Δεύτε οπίσω μου, και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων». Γίνετε μετά την θάλασσα αλιείς της ξηράς, ας περιβληθεί με δίκτυα η γη. Από τώρα θα είσθε αλιείς ανθρώπων. Επειδή οι άνθρωποι επινόησαν τους αλληλοσπαραγμούς κατά το παράδειγμα των ιχθύων, ας συλληφθούν από τα μεγάλα σας δίκτυα, ας υποστούν ό,τι και οι ιχθείς για να σωθούν.

Αμέσως σαν να διαπέρασε άγκιστρο τις ακοές τους, ηκολούθησαν προθύμως αυτόν που αναζητεί ελεύθερα θύματα. Και χαιρετώντας τα δίκτυα απαρνήθηκαν τη θάλασσα και ακολούθησαν τα νεύματα του Σωτήρος. Έτσι λοιπόν, αφού προμηθεύθηκαν τα δίκτυα του Δεσπότη και έγιναν μαθηταί της παραδοξοτάτης αλιείας, όταν ο Κύριος ανελήφθη εις τους ουρανοίς, οι μαθηταί αλίευαν με τα δίκτυα της χάριτος τα γένη των ανθρώπων. Και χρησιμοποιώντας τη νέα τέχνη σε συγκεντρώσεις Ιουδαίων, συνέλαβαν αμέσως τρεις χιλιάδες. Δευτέρα βολή, και τα δίκτυα ήρπασαν πέντε χιλιάδες. Ίσως ποθείτε να μάθετε το δόλωμα με το οποίο συνέλαβαν τους πέντε χιλιάδες. Ήταν ένας χωλός εμπρός στην ωραία πύλη, τον οποίο η φύσις, αδρανοποιώντας τις βάσεις των ποδών με μίαν ασθένειαν, τον παρέδωσε στη χάρη να τον μεταχειρισθεί όπως θέλει. Και αφού τον έδεσε ο Πέτρος με το άγκιστρο της πίστεως, έκαμε όλον τον δήμο δεσμότη της γλώσσης του. Έγινε και εκείνος ο μέγας Κορνήλιος θήραμα αυτής της σαγήνης.

Αφού συνέλαβαν έτσι τους Παλαιστίνιους, έφεραν στις νήσους την τέχνη της χάριτος, σαγηνεύοντας μετά την ξηρά τη θάλασσα. Είδαν την Κύπρο, αφού είχαν την Αντιόχεια. Μετά από αυτό κατέλαβαν την Παμφυλία. Εσυλήθη η Μακεδονία. Η Θράκη προσέτρεξε, η Ελλάς συνελήφθη από την γλώσσα. Η Ρώμη έκρυψε το διάδημα και προσεκύνησε το κήρυγμα του σταυρού. Αλλεπάλληλες πόλεις εδέχθησαν αυτομάτως να συλληφθούν από τα αποστολικά δίκτυα. Δεν έπαυσαν να τα απλώνουν μέχρι που όλος ο περίβολος της οικουμένης συνελήφθη από τα δεσποτικά δίκτυα. Αλλά ω των παραδόξων και υπερφυσικών γεγονότων! Επειδή ο διάβολος πλήττεται με αυτά που βλέπει, μην υποφέροντας να βλέπει τη σωτηρία εξαπλουμένη, μηχανεύεται να θανατώσει τους κήρυκες, σαν να διεγείρει κάποια αγριότερα θαλάσσια κήτη εναντίον των αλιέων. Αλλά εκείνοι τον μεν θάνατον δέχονται, δεν έπαυσαν όμως την αλιεία και μετά το τέλος τους. Εργάζονται και μετά τον θάνατο το πρόσταγμα του Δεσπότη, και μολονότι κρύπτονται στον τάφο, δεν λησμόνησαν την αποστολή τους. Διότι και οι τάφοι ομιλούν, όταν θελήσει η χάρις. Επειδή είναι αληθής εκείνος που τους εκάλεσε λέγοντας: «Δεύτε και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων».

Αυτώ η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Άγιος Ευσέβιος

Ο Άγιος Ευσέβιος, έζησε στους ταραγμένους χρόνους που η Εκκλησία υπέφερε από τις κακοδοξίες του Αρείου. Αυτοκράτορας την εποχή εκείνη ήταν ο γιος του Μεγάλου Κωνσταντίνου, Κωνσταντίος, ο οποίος υποστήριζε τη δυσεβή αυτή αίρεση και κατεδίωξε σκληρά όσους έφεραν αντιρρήσεις και αντιστάθηκαν στις

προθέσεις του. Ο Άγιος, ο οποίος ήταν επίσκοπος Σαμοσάτων διώχθηκε, υπέμεινε όμως με θαυμαστή καρτερία όλες τις κακουχίες και τις ταλαιπωρίες με την ελπίδα ότι η Ορθοδοξία θα εξέλθει στο τέλος νικήτρια. Όταν πέθανε ο αιρετικός και λαομίσητος Κωνστάντιος τον διαδέχθηκε στον αυτοκρατορικό θρόνο ο Ιουλιανός ο Παραβάτης, ο οποίος θέλησε να επαναφέρει τη λατρεία των ειδώλων. Ο Ιουλιανός εξαπέλυσε φοβερότερους διωγμούς κατά των χριστιανών. Τότε νέες διώξεις άρχισαν για τον Ευσέβιο πολύ χειρότερες από τις προηγούμενες. όμως ο Άγιος παρέμεινε το ίδιο ακλόνητος. Τα ίδια συνέβησαν και με τον αυτοκράτορα Ουάλη, ο οποίος ήταν και αυτός θερμός υποστηρικτής των Αρειανών. Ο Άγιος για μία ακόμη φορά, κλήθηκε να υπερασπισθεί την καθαρότητα της ορθόδοξης πίστης. Για τους αγώνες του ο Ουάλης, τον απομάκρυνε από τον Επισκοπικό θρόνο του και τον εξόρισε σε κάποιο έρημο τόπο κοντά στον ποταμό Ίστρο. Μετά το θάνατο του Ουάλη ο Άγιος επανήλθε από την εξορία στην Επισκοπή του και άρχισε αμέσως την κάθαρση της επαρχίας του από τους κακόδοξους αιρετικούς. Κάποια ημέρα, το έτος 380 μ.Χ., που περνούσε έξω από το σπίτι μιας αιρετικής γυναίκας, εκείνη τον κτύπησε με μίσος στο κεφάλι με μία μεγάλη πέτρα και με αποτέλεσμα τον ακαριαίο θάνατο του Αγίου και τη μετάβασή του «από τα λυπηρότερα προς τα θυμηθέστερα και τα τερπνά».

Άγιοι Ζήνων και Ζηνάς ο υπηρέτης του

Οι Άγιοι Ζήνων και Ζηνάς έζησαν στις αρχές του 4ου μ.Χ. αιώνα. Και ο μεν Ζήνων ήταν πλούσιος χριστιανός (καταγόταν από τη Φιλαδέλφεια της Αραβίας), όχι μόνο σε χρήμα, αλλά και σε ευσέβεια. Ο δε Ζηνάς ήταν υπηρέτης του Ζήωνα, και τους συνέδεε περισσότερο αδελφική αγάπη, όπως όλα τα μέλη της Εκκλησίας. Ο Ζήνων, φλεγόμενος από τον πόθο να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στη διάδοση του Ευαγγελίου, διαμοίρασε όλα του τα υπάρχοντα στους φτωχούς, και χάρισε την ελευθερία σ' όλους τους δούλους του. Απ' αυτούς όμως ο Ζηνάς, αρνήθηκε ν' αφήσει τον πρόην κύριό του και τον παρακάλεσε να μείνει κοντά του. Ο Ζήνων δέχτηκε να τον κρατήσει, σα φίλο και αδελφό εν Χριστώ. Το 303 μ.Χ. στη Φιλαδέλφεια της Αραβίας, ο έπαρχος Μάξιμος κήρυξε διωγμό κατά των χριστιανών. Τότε ο Ζήνων παρουσιάστηκε μπροστά του και αγωνίστηκε να του καταδείξει τη ματαιότητα των αγώνων του κατά της χριστιανικής αλήθειας. Ο έπαρχος, αντί άλλης απάντησης, τον έδειρε και τον φυλάκισε. Όταν το έμαθε ο Ζηνάς, έτρεξε στον έπαρχο και τον παρακάλεσε να ελευθερώσει τον κύριο του. Ο έπαρχος τότε φυλάκισε και τον Ζηνά, και μετά από λίγες μέρες τους αποκεφάλισε.

Από Δευτέρα 23 Ιουνίου 2014 έως και Τετάρτη 2 Ιουλίου 2014 θα τελείται καθημερινά Θεία Λειτουργία.

Ακολουθεί αναλυτικό πρόγραμμα της Ιεράς Πανηγύρεως του Ιερού Ναού μας.